

Sw. Zygmunta

»NIE JESTES JUZ NIEWOLNIKIEM,
LE CZ SYNEM...«

NR XXXIV/2018 (854)

GAZETKA PARAFII ŚW. ZYGMUNTA W SŁOMCZYNIE

26 SIERPNIA AD 2018

Ewangella ukazuje nam, jak **MARYJA** modli się i wstawia w wierze: w Kanie^{POR. J 2,1-12} **MATKA JEZUSA** prosi **SYNA**, by zaradził potrzebom uczestników uczty weselnej, będącej znakiem Innej Uczty – Uczty godów **BARANKA**, podczas której ofiaruje **ON SVOJE CIAŁO I SVOJĄ KREW** na prośbę Kościoła, **SWĘJ** Oblubienicy. W godzinie Nowego Przymierza, u stóp krzyża^{POR. J 19, 25-27}, **MARYJA** zostaje wysłuchana jako **NIEWIASTA**, nowa Ewa, prawdziwa „**MATKA** żyjących”. Dlatego hymn **MARYI**^{POR. Łk 1, 46-55} – łacińskie *Magnificat*, bizantyjskie *Mega-lúnel* – jest zarazem hymnem **MATKI BOGA** i hymnem Kościoła, hymnem Córy Syjonu i nowego Ludu **BOŻEGO**, hymnem dziękczynienia za pełnię łask udzielonych w ekonomicznym zbawieniu, hymnem „*ubogich*”, których nadzieja została urzeczywistniona przez wypełnienie obietnic danych naszym ojcom, „*Abrahamowi i Jego potomstwu na wieki*”.
[KKK, 2618-9]

DWUDZIESTA PIERWSZA NIEDZIELA ZWYKŁA UROČYSĆCIE NAWIĘCZAJEJ MARYI PANNY CZĘŚCOCROWSKIEJ

WESIELE W KANIE GALILEJSKIEJ

witraż, kościół św. Rafała, Springfield, Ohio, USA commons.wikimedia.org

CYTANIE Z KSIĘGI PRZYSŁÓW^{Prz 8, 22-35}

To mówi Mądrość **BOŻA**:

»**PAN** MNIE stworzył, **SWĘ** arcydzieło, przed **SWYMI** czynami, od dawna, od wieków jestem stworzona, od początku, nim ziemia powstała. Jestem zrodzona, gdy jeszcze beziar wód nie istniał ani źródła, co wodą tryskają, i zanim góry stanęły. Poczęta jestem przed pagórkami, nim ziemię i pola uczynił, początek pyłu na ziemi.

Gdy niebo umacniał, z **NIM** byłem, gdy kreślił sklepienie nad beziarem wód, gdy w górze utwierdzał obłoki, gdy źródła wielkiej otchłani umacniał, gdy morzu stawiał granice, by wody z brzegów nie wyszły, gdy kreślił fundamenty pod ziemię.

Ja byłem przy **NIM** mistrzynią, rozkoszą **JEGO** dzień po dniu, cały czas igrając przed **NIM**, igrając na okręgu ziemi, znajdując radość przy synach ludzkich.

Więc teraz, synowie, słuchajcie **MNIE**, szczęśliwi, co dróg **MOICH** strzegą. Przyjmijcie naukę i stańcie się mądrzy, pouczeń **MYCH** nie odrzucajcie.

Błogosławiony ten, kto **MNIE** słucha, kto co dzień u drzwi **MOICH** czeka, by czuć u progu **MEJ** bramy, bo kto **MNIE** znajdzie, ten znajdzie życie i uzyska łaskę u **PANA**.

CYTANIE Z KSIĘGI PROROKA IZAJASZA^{Iz 2, 2-5}

Stanie się na końcu czasów, że góra świątyni **PANA** stanie mocno na wierzchu gór i wystrzeli ponad pagórki.

Wszystkie narody do niej popłyną, mnogie ludy pójda i rzekną:

„Chodźcie, wstąpmy na Górę **PANA** do świątyni **BOGA** Jakuba.

Niech nas nauczy dróg **SWOICH**, byśmy kroczyli **JEGO** ścieżkami.

Bo Prawo wyjdzie z Syjonu i słowo **PANA** z Jeruzalem”.

ON będzie rozjemcą pomiędzy ludami i wyda wyroki dla licznych narodów. Wtedy swe miecze przekują na lemiesz, a swoje włócznie na sierpy. Naród przeciw narodowi nie podniesie miecza, nie będą się więcej zaprawiać do wojny.

Chodźcie, domu Jakuba, postępujmy w światłości **PANA**.

PSALM RESPONSORYJNY^{Ps 48, 2-3ab, 9, 10-11, 13-15 (R.: Jot 15, 9b)}

REFREN: **Tyś wielką chlubą naszego narodu**

Wielki jest **PAN** i godzin wielkiej chwały
w mieście naszego **BOGA**.

Święta **JEGO** góra, wspaniałe wzniesienie,
radością jest całej ziemi.

Cośmy słyszeli, to zobaczyliśmy
w mieście **PANA** ZASTĘPÓW,
w mieście naszego **BOGA**;
BÓG je umacnia na wieki.

Rozważamy, **BOŻE**, Twoją łaskawość
we wnętrzu Twojej świątyni.

Jak imię **TWE**, **BOŻE**, tak i chwała **TWOJA**
sięga po krańce ziemi.

Prawica **TWOJA** pełna jest sprawiedliwości.
Obejdźcie dokoła Syjon,
policzcie jego wieże.
By powiedzieć przyszłym pokoleniom,
że **BÓG** jest naszym **BOGIEM** na wieki.

Z LISTU ŚW. PAWŁA APOSTOŁA DO GALATÓW^{Ga 4, 4-7}

Bracia:

Gdy nadeszła pełnia czasu, **BÓG** zesłał **SWOJEGO SYNA**, zrodzonego z niewiasty, zrodzonego pod Prawem, aby wykupił tych, którzy podlegali Prawu, abyśmy mogli otrzymać przybrane synostwo. Na dowód tego, że jesteście synami, **BÓG** wysłał do serc naszych **DUCHA SYNA SWEGO**, który woła:

»**ABBA, OJCZE**».

A zatem nie jesteście już niewolnikami, lecz synem. Jeżeli zaś synem, to i dziedzicem z woli **BOŻEJ**.

AKLAMACJA^{Łk 1, 28} Alleluja, alleluja, alleluja

„Zdrowaś **MARYJO**, łaski pełna, **PAN** z **TOBĄ**,
błogosławionaś **TY** między niewiastami”

SŁOWA EWANGELII WG ŚW. JANA^{J 2, 1-11}

W Kanie Galilejskiej odbywał się wesele i była tam **MATKA JEZUSA**.

Zaproszono na to wesele także **JEZUSA** i **JEGO** uczniów.

A kiedy zabrakło wina, **MATKA JEZUSA** mówi do **NIEGO**:

„Nie mają już wina”.

JEZUS JEJ odpowiedział:

»Czyż to **MOJA** lub **TWOJA** sprawa, **NIEWIASTO**?

Jeszcze nie nadeszła **MOJA** godzina».

Wtedy **MATKA JEZUSA** powiedziała do sług:

„Zróbcie wszystko, cokolwiek **wam** powie”.

Stało zaś tam sześć stągwi kamiennych przeznaczonych do żydowskich oczyszczeń, z których każda mogła pomieścić dwie lub trzy miary.

Rzekł do nich **JEZUS**:

»Napełnijcie stągwie wodą».

I napełnili je aż po brzegi.

Potem do nich powiedział:

»Zaczerpnijcie teraz i zanieście staroście weselnemu».

Ci zaś zanieśli. A gdy starosta weselny skosztował wody, która stała się winem, i nie wiedział, skąd ono pochodzi, ale słudzy, którzy czerpali wodę, wiedzieli, przywołał pana młodszego i powiedział do niego:

„Každy człowiek stawia najpierw dobre wino, a gdy się napiją, wówczas gorsze. Ty zachowałeś dobre wino aż do tej pory”.

Taki to początek znaków uczynił **JEZUS** w Kanie Galilejskiej.

Objawił **SVOJĄ** chwałę i uwierzyli w **NIEGO JEZUS** uczniowie.

INFORMACJE PARAFIALNE

2.IX (niedziela):

† Po sumie o 12⁰⁰ adoracja **NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU**.

† Po adoracji spotkanie Kół Żywego Różańca.

3.IX (poniedziałek): Rozpoczęcie nowego roku szkolnego 2018-19.

† Msza św. dla szkół w Słomczynie i w Brześćcach o 8⁰⁰ w kościele. **Serdecznie zapraszamy!**

Choć remont kościoła już się zakończył to **ofiary na spłatę zobowiązań** można składać np. na konto parafialne:

PKO S.A. VII O. w Warszawie **56 1240 1109 1111 0000 0551 5772**

Za wszystkie ofiary – składane na tacę, wpłaty indywidualne i na konto z przeznaczeniem na remont kościoła – Rada Parafialna i nasi duszpasterze składają serdeczne **Bóg zapłać!**

ZAPOWIEDZI

Zapowiedź II: **Bartłomiej MARCHEL**, kawaler, i **Ewelina ZAJKOWSKA**, panna, oboje z parafii tutejszej

Zapowiedź II: **Adrian ZIEMSKI**, kawaler z parafii tutejszej, i **Emilia OGONEK**, panna z parafii pw. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w Górze Kalwarii

Ktokolwiek wiedziałby o przeszkodach w zawarciu małżeństwa przez w/w osoby proszony jest o skontaktowanie się z Kancelarią Parafialną

INTENCJE MSZALNE I MODLITWNE

27.VIII (poniedziałek)	7 ³⁰ 18 ⁰⁰	dziękczynna w 18. rocznicę ślubu Katarzyny i Mariusza
28.VIII (wtorek)	7 ³⁰ 18 ⁰⁰	† Henryka i Elżbiety HELAKÓW , † Józefa, Ewy i Czesława SENDERÓW
29.VIII (środa)	7 ³⁰ 18 ⁰⁰	† Marioli PILCH w 7. rocznicę śmierci
30.VIII (czwartek)	7 ³⁰ 18 ⁰⁰	
31.VIII (piątek)	7 ³⁰ 18 ⁰⁰	
1.IX (sobota)	7 ³⁰ 18 ⁰⁰	† Czesława i Janiny BOROWSKICH † poległych i pomordowanych w czasie II wojny światowej
	8 ⁴⁵	† Stefanii, Józefa i Jana JASKÓW , † Józefa i Henryka i zmarłych z rodziny NOGALÓW
2.IX (niedziela)	10 ³⁰ 12 ⁰⁰ 18 ⁰⁰	o nawróceniu grzeszników † Teodory GAŁKA , w 11. rocznicę śmierci, zmarłych z rodziny GAŁKÓW † Marii i Bronisława MAĆKOWIAKÓW

GDY NAŚCIE MASZ LAT...

Jak trudno umierać gdy naście masz lat
Jak trudno zaśpiewać piosenkę
Gdy z pąką dopiero rozwijasz się w kwiat
Ze śmiercią wędrując pod rękę
Jak trudno umierać gdy naście masz lat
Dopiero się zrywasz do życia
A tam za murami zieleni się las
A zegar tak szybko odmierzając ci czas
I tyle jest chwil do przeżycia...
Jak trudno jest żyć gdy naście masz lat
A w sercu nie goją się blizny
Gdy groby kolegów poezja i stal
To szanuj ostatnie ojczyzny

Jak trudno jest żyć gdy naście masz lat
I tyle do życia masz pytań
A ktoś zasiekami podzielił twój świat
I drogi do domu nie widać zza krat
A serce nabrzmiało goryczą
Ze śmiercią pod rękę ostatni już raz...
Przemierzam więzienny korytarz...
Bądź zdrowa ojczyzno ja muszę już spać...
By wreszcie się zbudzić do życia...

KOLAKOWSKI, Andrzej (ur. 1964, Międzyzdrze) – „Inka”

l. pow. **Danuta SIEDZIKÓWNA** (1928, Guszczewin – 1946, Gdańsk) – zamordowana przez komunistów 28.VIII.1946

BISKUPI WARSZAWSKY: HENRYK LUDWIK EUSTACHY PLATER Z BROELU

Na świat przyszedł 29.III.1817 (lub 1.IV, czyli 10.IV wg obowiązującego w Rosji kalendarza juliańskiego) w rodzinnym majątku Inderzyc, w polskiej Inflantach, wsi należącej do archidiecezji mohylewskiej i wchodzącej w skład guberni witebskiej zaborczego cesarstwa rosyjskiego.

Był czwartym dzieckiem Jana (1776-1850, Warszawa), hrabiego herbu własnego Plater-Broel, i Karoliny z domu Broel-Plater (1784-1840, Warszawa).

Miał trzech braci (jeden prawdy, zmarł w dzieciństwie) i trzy siostry.

Starodawny ród hrabiów Platerów de Broel (od pierwszego swego gniazda –

pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny – i w Warszawie.

Pisywał artykuły do pism periodycznych.

27.IX.1858 Pius IX wyznaczył go – nominował – na biskupa pomocniczego archidiecezji warszawskiej i biskupa tytularnego diecezji *Mosynopolis*.

Sakrę biskupią przyjął 23.I.1859, w warszawskiej katedrze pw. św. Jana, z rąk abpa Antoniego Melchiora Fijałkowskiego.

Został wówczas również dziekanem kapituły kolegiackiej w Łowiczu, gdzie odtąd rezydował.

Przyszło mu posługiwać w niełatwych czasach poprzedzających i obejmujących powstanie styczniowe. Bez przerwy przebywał w podróży – jakże istotne, biorąc pod uwagę, że do 1856 Warszawa przez 19 lat była pozbawiona swych arcybiskupów (dopiero wówczas, po śmierci cara Mikołaja II, który blokował nominacje, i objęciu tronu przez Aleksandra II, na tron arcybiskupa wstąpił wspomniany, wiekowy już, abp Fijałkowski). Należało konsekrować nowe kościoły – m.in. 23.III.1860 poświęcił kamień węgielny i fundamenty pod drugi kościół w Łodzi, początkowo pw. św. Jakuba, przemianowany później na pw. Podwyższenia Świętego Krzyża, a także 14.X.1860 kościół pw. św. Stanisława Biskupa i Męczennika i św. Wawrzyńca Diakona Męczennika w Woli pod Warszawą – udzielał tysiącom wiernych sakramentu bierzmowania.

W 1861 zmarł abp Fijałkowski i warszawską archidiecezję objął abp Szczęsny Feliński. Odtąd bp Plater prowadził polskie nabożeństwa patriotyczne w przedpowstańczej Warszawie...

Powstanie wybuchło w 1863. Prawie natychmiast rosyjskie władze zaborcze aresztowały abpa Felińskiego i zesłały go w głąb Rosji. Dwa lata później – już po upadku powstania – zesłany został wikariusz generalny warszawski, biskup-nominat Paweł Rzewuski... A cała posługa biskupia w osieroconej archidiecezji warszawskiej spoczęła na barkach bpa Platera.

Miał być przez jakiś czas więziony przez Rosjan. Ale powrócił by ofiarne służę swej diecezji. W powstańczych latach 1863-4 wraz z całym Episkopatem pisał listy do Stolicy Apostolskiej, informując o przesładowaniach ludności i represjach stosowanych wobec społeczeństwa polskiego przez rosyjskie wojsko i aparat policyjny.

Szybko jednak zaczął chorować – trapiła go epilepsja. Gdy po zesłaniu ks. Rzewuskiego powrócił do Warszawy już bardzo cierpiał. Mimo to nadal odwiedzał parafie, wyświęcał kapłanów, udzielał bierzmowania...

6.XII.1863 na ordynariusza płockiego wyświęcił bpa Wincentego Teofila Popiela. We wspomnieniach bp Popiel napisał m.in.:

„Obrzęd konsekracji z wielką okazałością rozpoczął się o godzinie dziewiętej [...] Podczas niego, na chwilę opanował wszystkich wielki niepokój, albowiem po 'Litani' do Wszystkich Świętych' dostał konsekurator bp Plater, lekkiego ataku – śmiertelnie blady usiadł na faldystorium i drżały mu zsiniały wargi. Zachodziła więc obawa, że może nie zdoła dokończyć konsekracji. **Bóg** jednak ustrzegł od tak smutnego wypadku. Biskup Plater, rychło przyszedł do siebie i wszystko odbyło się już dalej, w należytym porządku”...

5 lat później aliści bp Plater już nie żył. Do **PANA** odszedł 4.VII.1868 w Łowiczu. Tamże też cztery dni później, 8.VII.1868, został pochowany na cmentarzu katedralnym. W gazetach pisano:

„Był on dobroczynnym, a co zwłaszcza jest cechą niezawodnej cnoty, lubił dobrze czynić skrycie, po cichu, nie oglądając się na swe własne potrzeby. Zawsze i wszędzie postępy jego w stosunkach z ludźmi rozciągały się na miły i łagodny, ewangeliczny prostoty, uprzejmości i skromności. Kochał naukę: nie dla nauki samej lub próżności, lecz jako światło **Boże**, jako pochodnię, rozświetlającą nam drogi życia ziemskiego. To też, kiedy zdarzyła się sposobność bronięcia prawdy, lub oświecania, dobywał zasób posiadanej nauki, a jego postać, zwykle bardzo spokojna, odzywała się wówczas zapalem gorliwości” „Tygodnik Katolicki”, Grodzisk, 9.VII.1868.

l. pow. **Henryk Ludwik Eustachy PLATER z Broelu** – 1873, Muzeum Diecezjalne, Łowicz. bzo.muzum.diocezjalne.pl/

MSZE ŚW.	niedziela i uroczystości obowiązujące: 08:45, 10:30, 12:00 (suma), 18:00
	08:45, 18:00
	dni powszednie: Patrz – intencje parafialne
	tel. fax. (22) 754 47 32; e-mail: swzygmunt.slomczyn@op.pl
KANCELARIA PARAFIALNA	poniedziałek - piątek: 08:00-09:30, 17:00-19:00
	soboty, niedziele i święta: Nieczynna
WWW	www.swzygmunt.knc.pl
KSIEŻA	Proboszcz Jacek Dzikowski , Wikariusz Michał BOGDAN
INNE	Żywy Różaniec – +48 512 665 747; Różaniec Rodziców – +48 608 369 120